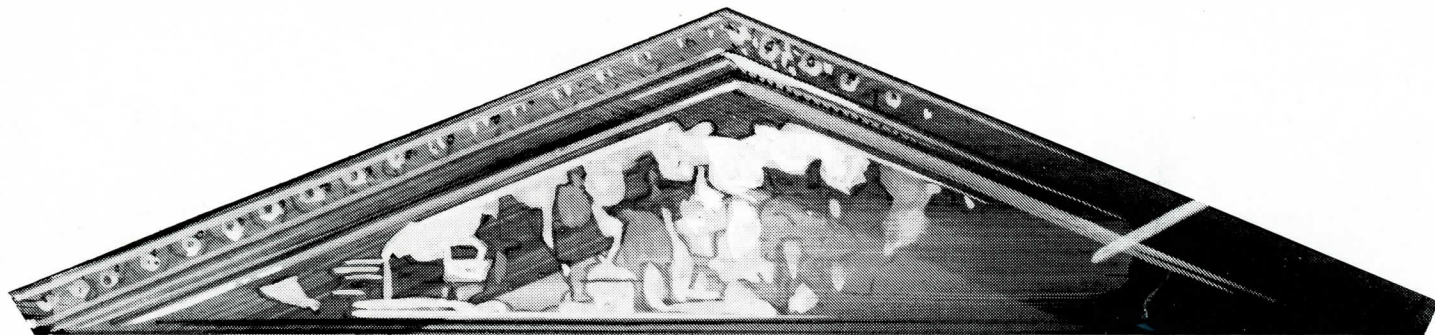

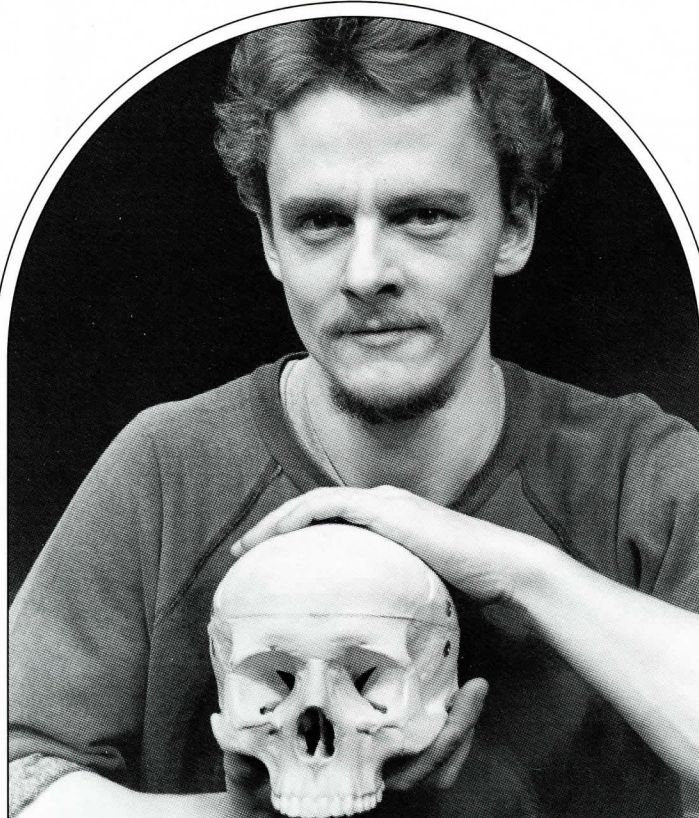
KLAR SCENE

AARHUS TEATER

EVIG UDFORDRING

Shakespeares snart 400-årige »Hamlet« er en evig udfordring for skuespillere og instruktører – og nu bliver den taget op af far og søn på Aarhus Teater. Eyun Johannessen iscenesætter teatrets tredje bud på den berømte klassiker med Olaf Johannessen (billedet til højre) i titelrollen.

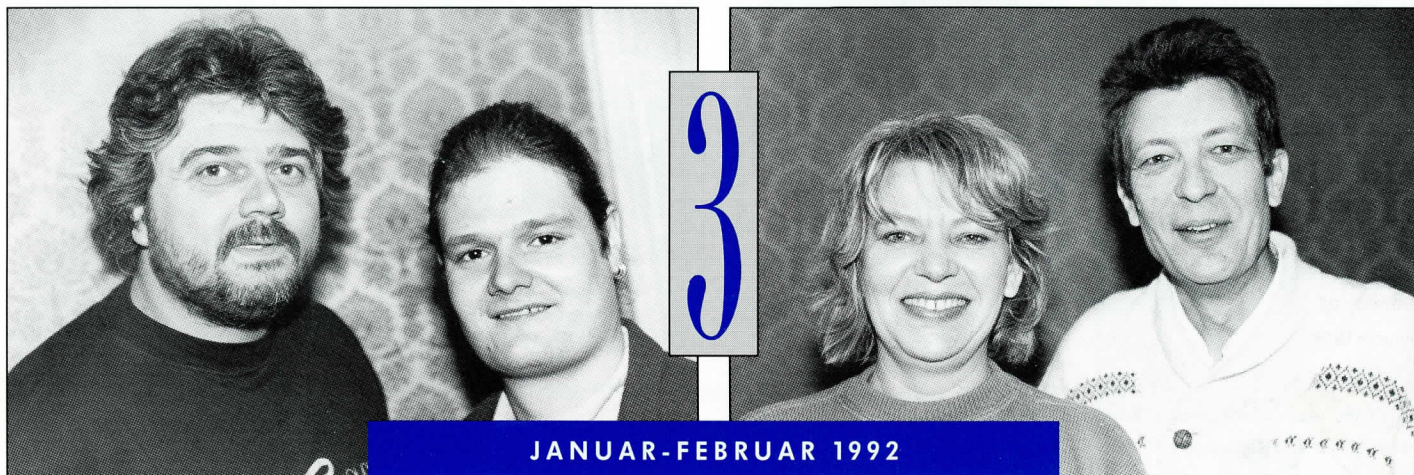
Interview med Olaf Johannessen side 3, omtale af en af sæsonens store begivenheder på Store Scene side 7.

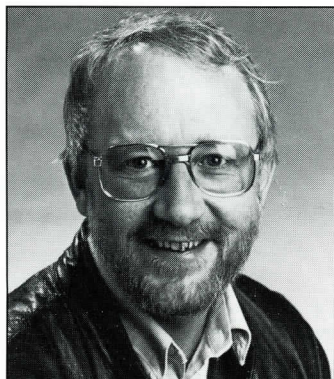
EUROPA I NUTID

Kim Veisgaard og Michael Hasselflug (nederst til venstre), Karen-Lis Ahrenkiel og Peter Bork (herunder) har de centrale roller i to spændende nyheder: urpremieren på Jens Smærup Sørensens »Ordet er frit« på Stiklingen og den danske premiere på Václav Havels »Sanering« på Scala.

De to forestillinger, som indgår i serien af nutidig dramatik fra et Europa i opbrud, omtales side 6.

JANUAR-FEBRUAR 1992

oskøst

PLADSEN

V el er det alarmerende, når abonnementsalget fra den ene sæson til den anden falder med over 25 procent.

Udsving vil der altid være, men et så drastisk dyk kan vi naturligvis ikke lukke øjnene for. Heller ikke i en situation, hvor vi trods alt kan glæde os over, at teatret har bevaret et solidt tag i publikum.

Derfor har vi iværksat den undersøgelse, der er nærmere omtalt andetsteds på siden. Det er vigtigt for os at få klar besked om, hvorfor folk falder fra. Det har vi fået, og tak for det!

Svarene bekræfter, at en voksende del af teatergængerne køber billet i løssalg. Det gør ikke tilværelsen tryggere, men er til at leve med, så længe vi – som i efteråret – stadig har brug for den røde lygte.

Op mod halvdelen peger på repertoiret som hovedårsag til, at de ikke har gentegnet abonnementet. Det giver stof til eftertanke, men hensynet til publikum og de kunstneriske ambitioner må gå hånd i hånd. Som landsdelsscenen har vi en forpligtelse til alsidighed med tilhørende risiko for, at salen ikke hver gang er fyldt. Men de største oplevelser er måske ikke altid de mest forudsigelige.

Vi har fået et værdifuldt materiale og vil granske det nøje. At knap halvdelen af 1200 ulejlig sig med besvarelsen i en travl julemåned er i sig selv et opmuntrende tegn.

Gødt nytår!

Palle Jul Jørgensen
Palle Jul Jørgensen, teaterchef

INDLÆG

modtages gerne, men vi må forbeholde os ret til at forkorte teksten af pladshensyn. Spørgsmål eller kommentarer sendes til:

Aarhus Teater,
Informationsafd.,
Skolegade 9,
8000 Århus C.
Mærk kuverten
»Over rampen«.
Sidste frist for
næste nummer:
2. marts.

NYE TIDER, NYE VANER

Færre abonnenter, men flere »løsgængere«

Aarhus Teater har gennem flere år oplevet et fald i abonnementsalget, og i denne sæson er nedgangen markant. Der er solgt ca. 30.000 abonnementsbilletter mod 42.000 i fjor.

Imidlertid har teatret de sidste tre år fastholdt et samlet publikumstal på ca. 110.000 (hvortil kommer Børneteateret Filurens forestillinger på Stiklingen) – og der er begrundet håb om, at vi i denne sæson når et lignende niveau. En opgørelse pr. 1. januar viser, at der har været ca. 52.000 i teatret i sæsonens første halvdel.

Der er altså ikke tale om publikumskrise, men om en forskydning fra abonnement til løssalg. Teatergængerne har, måske under indtryk af økonomiske stramtider, fået nye vaner.

Det fremgår også af en undersøgelse, teatret har foretaget i et forsøg på at klarlægge årsagerne. I begyndelsen af december udsendte vi 1200 spørgeskemaer til folk, der ikke har gentegnet abonnementet. Vi fik ikke færre end 574 besvarelser, hvoraf 58 meddelte, at de stadig er abonnenter, men typisk forsvundet ud af systemet, fordi en anden har sat navn på

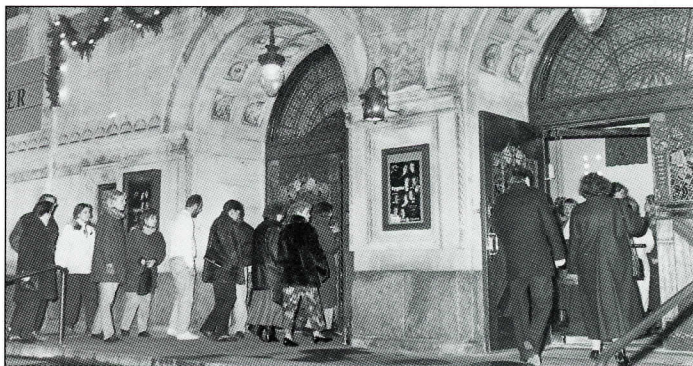
abonnementskuponen.

Af de 516 eks-abonnenter tilkendegiver halvdelen – 257 – at de enten har været eller agter at komme i teatret i denne sæson, men altså køber billet i løssalg. 234 peger på repertoiret som hovedårsag til, at abonnementet ikke er fornyet, mens 175 angiver personlige forhold og 109, at billetprisen er steget og den økonomiske fordel ved abonnementet reduceret.

45 har valgt andre kulturtilbud, mens hhv. 16 og 12 nævner publikumsservice og information – eller mangel på samme – som afgørende faktor.

Skemaerne, der indeholder en række supplerende spørgsmål, vil nu blive nøje gennemgået i teatrets fortsatte bestræbelser på at give publikum den bedst mulige betjening. Der vil også være inspiration at hente i de mange kommentarer, vi har fået med på vejen, opmuntrende som kritiske. Blandt indsenderne er der trukket lod om 10×2 fribilletter, og gavekortene er sendt til de heldige.

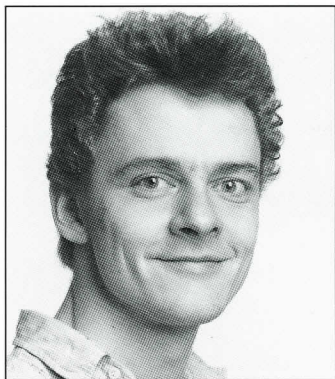
Læs også teaterchefens kommentar på denne side og side 7: »Planeten i top«.

Publikum går nye veje, men strømmer stadig til Aarhus Teater – som her til »Rygter« i december.

Interessen for skuespillerfaget er fortsat stor. 317 forsøger at slippe gennem nåleøjet til de i alt 13 pladser på skolerne i Århus og Odense efter sommerferien. Første prøverunde er fælles og

finder sted på Aarhus Teater i perioden 20.-31. januar, hvorefter de resterende aspiranter deles mellem de to skoler. I Århus foregår anden og tredje omgang 28. februar-1. marts og 6.-9. marts. Der optages seks elever til den fire-årige uddannelse her.

OLAF JOHANNESSEN

Den svenske trubadur Cornelis Vreeswijk skrev et postkort: »Hvem var Hamlet? Et røvhul. Glem ham, piger. Venligst C.«.

Men det er lidt svært, når han kommer skridtende over Bispetorget: Olaf Johannessen, 30-årig skuespiller, har gået i prinsens skindbukser den sidste måned for at slide dem passende til, og han har vidst i halvandet år, at han var udset til at spille den danske prins. Så han har haft god tid til at vænne sig til sin hidtil største opgave på Aarhus Teater.

»Tror I da også, at jeg kan det?«, var hans første reaktion, da teaterchef Palle Jul Jørgensen gav ham rollen. Og da vidste han stadig ikke, at forestillingen skulle instrueres af hans far, Eyun Johannessen.

Hans far synes i øvrigt, at han er en dygtig skuespiller. »Han overrumpler mig altid«, siger han om sin søn. Men Olaf Johannessen har også andre anbefalinger, ikke mindst efter gennembruddet som drengen i »I min morfars

hus«, der indbragte ham Ilva-prisen 1989.

I modsætning til sin søster Annika, der altid har villet gå til scenen, og nu er tilknyttet Det Kongelige Teater, var han langt mere til teknik og mekanik. Han uddannede sig som radio- og TV-forhandler i fødebyen Torshavn på Færøerne.

»Men samtidig kørte jeg lyd og lys for byens eneste professionelle teatergruppe, og en dag fik jeg tilbudt en rolle – som fængselsbetjent i »Heksejagt«. Jeg optrådte hver aften det sidste halve år af min læretid – og havde en meget forstående chef«, fortæller han.

1983-86 blev han uddannet på Skuespillerskolen ved Odense Teater, og han fortsatte en sæson på den fynske landsdelsscene, før han i 1987 blev ansat på Aarhus Teater. Her har han været flitigt i brug.

»Men selvfølgelig er Hamlet den største udfordring, jeg har haft – og sikkert også får foreløbig«, si-

ger han. »Jeg har set tre-fire udgaver af stykket, alle vidt forskellige – farvet af skuespillerens og instruktørens opfattelse af figuren, men også af tiden«.

Laurence Olivier har sagt, at alle kan spille Hamlet – men ingen kan gøre det godt nok. Olaf Johannessen er tilbøjelig til at give ham ret efter sine grundige studier af teksten, inklusive fortolkninger med tilhørende historie.

»Hamlet-skikkelsen er så kompleks og rummer så meget, at det er umuligt at dække den fuldstændigt. Man bliver nødt til at vælge fra. I vores udgave er han en ung mand med idealer og følelser, en filosofisk verdensopfattelse, som han prøver at få til at hænge sammen med den rå, politiske virkelighed. Pludselig er han nødt til at tage stilling og handle«.

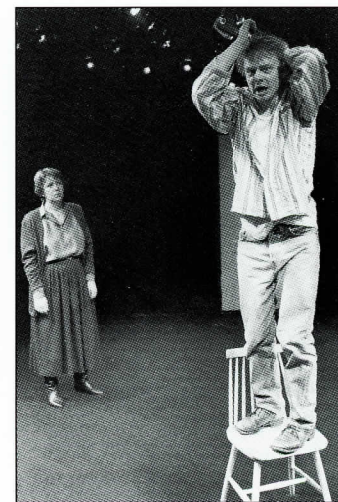
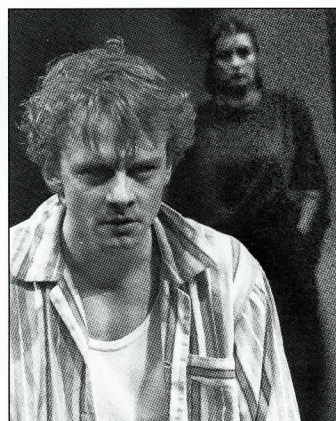
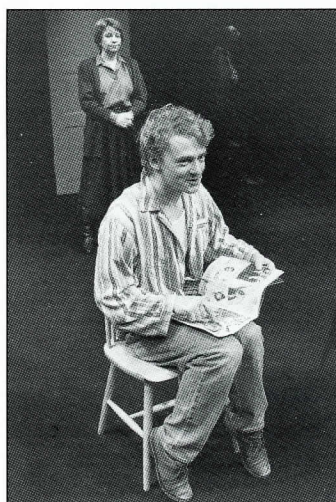
Selv om Olaf Johannessen har den rette alder til Hamlet, har han flere gange under prøveforløbet ønsket, han havde længere tids erfaring. Rollen føltes umådeligt let efter første uge, siden har den

med mellemrum trukket ham ned i kælderens.

»Jeg har stor respekt for Shakespeares tekst, på den anden side må respekten ikke blive så tydelig, at forestillingen bliver ked-sommelig. Så jeg har kastet mig ind i den med mine egne private erfaringer midt i en brydningstid, som på mange måder ligner den-gang«.

Olaf Johannessen har flere gange haft tilbud fra København, men har hidtil sagt nej (bortset fra en forårsopgave i en Jean Cocteau-forestilling på Rialto). Og han ser heller ikke »Hamlet« som et springbræt til de store bogstaver i neon.

»Jeg er selvfølgelig ambitiøs, men på en anden måde. Det, der oprindeligt fascinerede mig ved teatret, var at se, hvordan figurer blev levende på scenen – og så tanken om selv at kunne gøre det samme. Jeg har stadig meget at lære, og i Århus har jeg fået masser af muligheder for at udvikle det«.

Olaf Johannessen med Karen-Lis Ahrenkiel og Dorthe Hansen i Per Olov Enquists »I min morfars hus« på Studio i 1989.

HANNE GISSEL

Hun syr selv sit tøj, og så har hun tilmed haft nålen i en stor del af de 10.000 kostumer, der hænger i lange rækker på loftet i Aarhus Teater: Hanne Gissel – leder af teatrets skræddersal – har byens største garderobe, men der er også mange forestillinger at klæde på.

»Jeg plejer at sige til skuespillerne, at de kun har én rolle – jeg har dem alle, og de skal se rigtige ud«, fortæller hun midt i forberedelserne til »Hamlet«, der for hendes vedkommende består af 75 dragter. Ophelia skal for eksempel have to ens kjoler, hvoraf den ene skal patineres (= rives i stykker). Men på et teater sys lasser og pjalter også af nyt stof.

Tøj har udfyldt et væsentligt stykke af Hanne Gissels liv, siden hun kom i skrædderlære i Ømarks Kjølesalon på Banegårdsplads – et damernes magasin fra en henvundet tid, hvor hun efter fire år udførte sit svendestykke til karakteren 9 (ud af 10 mulige): en selskabskjole i grønt med tilhørende jakke. Året efter, i 1961, fik hun tilbud fra Aarhus Teater.

»Dengang var vi to ansatte under Marie Deleuran, og vi syede alle kostumerne, dog med hjælp udefra. Til »Flagermusen« – en af mine første forestillinger – skulle der bruges ca. 100 dragter, og det er den eneste gang, vi ikke er blevet færdige til premieren: under de første opførelser måtte vi stå i kulisserne og hæfte statisterne op med knappenåle i ryggen«.

Da Hanne Gissel startede på teatret hos teaterchef Poul Pedersen (hun har overlevet syv direktører), havde scenograferne sjældent deres gang i skræddersalen. Kostumedesign blev lånt i historiske bøger eller udført efter instruktørernes eller skuespillernes mere eller mindre tydelige anvisninger – »hun skal ligne en kvinde i et Strindberg-stykke, du véd nok«.

»I dag har vi et meget tæt samarbejde med scenograferne. Med nogle bliver det, som Lars Juhl siger, næsten som et gammelt ægteskab – vi tænker ens. Nogle få er mere malere end kostumetegnere, og det kan ind imellem være svært at få deres farveklatter til at ligne beklædningsgenstande. Men som regel er de til at snakke med – vi er jo alle interesserede i at nå et godt resultat«.

Hanne Gissel blev leder af skræddersalen i 1968. Hun og hendes højre hånd Mehmet Hilmi, som tager sig af herretøjet, diskuterer med scenografer, køber stoffer hjem, klipper modeller til systuens syv dygtige medarbejdere, prøver kostumer på skuespillerne – og sørger samtidig for vedligeholdelsen til løbende forestillinger, mens der også skal holdes styr på det rigtige kostumelager.

»Vi prøver at genbruge så meget som muligt, ellers er det helt umuligt at holde budgetterne. Det kan jo let tage 14 dage at fremstille et enkelt nyt kostume, så den store garderobe er guld værd for teatret. Men mange forestillinger er udstyret så specielt, at meget lidt kan anvendes igen, ikke mindst de moderne musicals«.

Hanne Gissels mest omfangsrige opgave har været teatrets teltudgave af »Annie Get Your Gun« – med 275 kostumer – men ellers er det beklædningen af nutidige stykker, der ofte volder de største problemer, selv om de ser ud af så lidt. Det er langt lettere at forholde sig til den historiske virkelighed, som publikum også kun kender fra billeder.

I 30 år har Hanne Gissel klædt

både små og store stjerner på – uden at gøre forskel, betyder hun. I begyndelsen kunne hun også få tid til at sy til skuespillerne privat, nu kan hun knapt nok nå sit eget – men hun kunne ikke forestille sig at arbejde noget andet sted.

»Intet kan sammenlignes med det øjeblik, når tæppet går – eller når hele teatret syder før en premiere«.

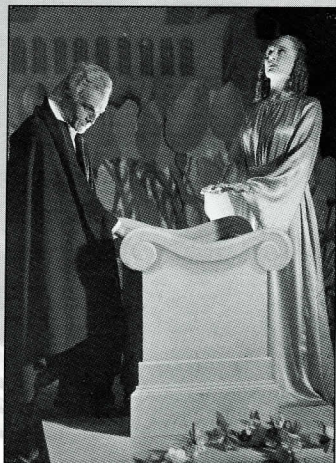
Hanne Gissel og scenografen Erik Söderberg hjælper Hamlets Ophelia – Andrea Vagn Jensen – i tøjet.

Mehmet Hilmi og Hanne Gissel med et af garderobens 10.000 kostumer.

FOTOS: IB HANSEN

DER VAR ENGANG

Erik Henning-Jensen og Besse Giersing som digteren og Indras datter i »Et Drømmespil«, 1941-42

Gerda Christophersen som Elisabeth Munk i »Elverhøj«, 1901-02

FOR 25 ÅR SIDEN (1966/67)

– havde Aarhus Teater Danmarkspremiere på G.B. Shaws »Djævelens Discipel« – som senere gæstes spillede på Det Kgl. Teater.

– blev Aarhus Teaters Studioforestillinger spillet på Svalegangen i Rosengade.

FOR 50 ÅR SIDEN (1941/42)

– var sæsonens kunstneriske højdepunkt Svend Gades opsætning af Strindbergs »Et Drømmespil«.

– fik Inge Hvid-Møller stor succes som Eliza i G.B. Shaws »Pygmalion«.

FOR 75 ÅR SIDEN (1916/17)

– fik Aarhus Teater sin første drejescene til krimi-forestillingen »Paa Anklagebænken«.

– indførte teaterdirektør Aage Garde operaforestillinger – først Verdis »Trubadoren«.

FOR 90 ÅR SIDEN (1901/02)

– fik Gerda Christophersen sit egentlige sceniske gennembrud.

– blev Leipziger philharmoniske Orkester engageret til to store koncerter på Aarhus Teater.

»Hamlet« i 1953 med Erik Mørk i titelrollen, Lillian Tillegreen og Sigvald Larsen som Gertrud og kong Claudius i centrum. Karl Erik Christophersen ses som nr. to fra højre i rollen som Gyldenstjerne

Karl Erik Christophersen, Faderens Ånd i den aktuelle Hamlet-opsætning, er genganger i mere end én forstand. Han var som den eneste også med, da Aarhus Teater sidst havde Shakespeares mesterværk på plakaten i efteråret 1953. Dengang spillede han Gyldenstjerne, mens Ulf Stenbjørn – nu optaget af Havels »Sanering« på Scala – var Horatio. Karl Erik Christophersen, der desuden har haft rollen som stykkets 1. Skuespiller på Aalborg Teater i begyndelsen af 1970'erne, blev 65 år 17. november. Til sommer er det 40 år siden, han blev uddannet på Skuespillerskolen i Århus.

HUSK AT...

...unge under 25 år stadig er sikret en klækkelig rabat – op til 60 kr. på en løssalgsbillet til Store Scene. Spørg efter sæsonbrochuren med den samlede prisoversigt på billet- eller abonnementskontoret.

...ældre over 65 år får en særlig rabat på løssalgsprisen mandage, tirsdage og onsdage. En A-billet til Store Scene koster f.eks. 80 kr. mod normalt 140 kr. Spørg om besparelserne på billetkontoret.

...at abonnenter kan gøre brug af rabatkuponer til supplerende forestillinger her og på andre teatre, der er tilsluttet ARTE. Kuponer rekvireres på abonnementskontoret, som blot skal have oplyst abonnementsnummer.

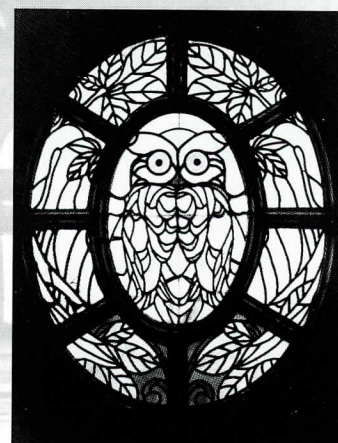
LÆG MÆRKE TIL

– de mange glasmalerier i blyindfatning i Aarhus Teaters facade. I de syv høje foyervinduer, i indgangsdørene, i trappedørene og i de små facaderuder ses de smukkeste blomsterarrangementer i stærke farver – formet af glasmosaikker i tidens jugendstil, næsten som en inspiration af den engelske kunsthåndværker William Morris' arbejder. I balkondøren i det midterste foyervindue sidder mellem blomster en prægtig ugle med udsåede vinger – visdommens symbol og den græske gudinde Pallas Athenes fugl. Til lige symbolet på kunst og viden-skab.

Almindeligvis repræsenterer ugler

akademiske sysler, boglige studier og boghandel, men i dette tilfælde er uglen måske et sindbillede på, at Aarhus Teater foruden at være et folkeligt teater, ikke må glemme at lægge vægt på et såkaldt seriøst repertoire – eller med Herman Bangs ord ved indvielsen af teatret i år 1900: »...i Bygningen af Sten, der indvies i Dag, vil ad Aare en aandelig Bygning være skabt«.

Glasmalerierne er udført af glasmester P.M. Sørensen, Aarhus – efter idé og udkast af Hack Kampmann og K. Hansen-Reistrup.

Uglen i balkondøren er et af de mange smukke glasmalerier på teatrets facade

SCALA

SANERING

18. JAN.-22. FEBR.

PRÆSIDENTEN
SOM
SYSTEMREVUSERDansk premiere på
Václav Havel's nyeste stykke

»Sanering« fra 1987 var det sidste skuespil Václav Havel nåede at skrive, før begivenhederne tog fart, og den nu 55-årige dramatiker hvirvlede fra en position som forfulgt systemkritiker til posten som Tjekkosloviets præsident. Med kommunismens fald kom der en ende på den undertrykkelse, som Havel åbent tog kampen op mod. Hans politiske og kunstneriske virke kostede ham adskillige fængselsophold efter den sovjetiske invasion i 1968, og det var først efter omvæltningerne i 1989, at hans spil igen kunne opføres i hjemlandet.

»Som de fleste af hans stykker handler dette om menneskelig identitet – og hvor svært det kan

»Sanering« – Peter Bork med Karen-Lis Ahrenkiel, Caspar Koch, Bue Wandahl og Flemming Larsen i baggrunden

være at bevare den i systemet. Og det kan såmænd også gælde her i vesten. Det drejer sig om at tage stilling til vort eget og andres liv. Man udvander sig selv ved ikke at påtage sig et ansvar«, si-

ger Brigitte Kolerus, der har iscenesat den danske premiere på Scala.

»Sanering« er teatrets anden Havel-opsætning (efter »Fristelse«, 1988). Det skildrer en gruppe

mennesker, installeret på et slot for at planlægge en sanering af et historisk landsbymiljø. Projektet bringer uundgåeligt gruppen i klemme mellem magthavernes luner og befolkningens ønsker om også at blive hørt. Arkitekterne er langt fra enige om, hvordan de bedst løser opgaven – og de har også deres egne problemer. Forelskelser tilspidser konflikterne, og glæden er kort, da den emsige partifunktionær på et tidspunkt introducerer perestrojka i skikkelse af en vennesejls inspektør. De gode viljer er saneringens første ofre, men håbet overlever – med et stænk sort humor.

Steen Lock-Hansen har skabt scenografien og Chris Blackwell koreografien. Peter Bork er projektlederen Bergman, Karen-Lis Ahrenkiel hans kone Luisa, Bue Wandahl den unge, idealistiske Albert, Flemming Larsen teknokraten Ulc, Caspar Koch den fløjtespillende Plechanov. I andre roller ses Mette Munk Plum, Charlotte Fich, Lars Junggreen, Ejnar Hans Jensen, Ulf Stenbjørn, Tom Rosendal, Mette Agnethe Christensen og Lizzi Lykke.

FOTO: HANS BØLCH

STIKLINGEN

ORDET ER FRIT

14. FEBR.-14. MARTS

»En spøgelseshistorie. En blanding af noget virkeligt og uvirkeligt. Et billede af Danmark, dette yndige, lidenskabsløse land«.

Forfatteren Jens Smærup Sørensen og instruktøren Asger Bonfils kan hurtigt smække et par etiketter på »Ordet er frit«, februars urpremiere på Stiklingen. Men der skal flere til at dække det danske bidrag til sæsonens serie af ny europæisk dramatik.

Smærup, der som tidligere husdramatiker her har fået opført »Beskytteren« (1988) og »Lyset over Skagen« (1989), tager sig i agt for færdige meninger om,

hvad der er »typisk dansk«. Men han fremstiller med veloplagt satire en vis kategori af moderne danskere i sit nye stykke – »ikke bestemte personer, men lyslevende typer, som jeg kender dem fra min tid på universitetet«.

Kock og Fris, gamle forbundsfæller som vogtere af proletarietets og egne interesser, mødes igen efter mange år – nu for at sætte dagsordenen for en konference om det nye Europa efter sammenbruddet i øst. Fris er ikke helt kommet over, at en nedpriorite-

NYE TIDER
OG GAMLE
PAROLERFortiden spørger i ny
satirisk komedie af
Jens Smærup Sørensen

»Ordet er frit« – læseprøvestart med hele holdet

ring af arbejderlitteraturen kostede ham jobbet på instituttet, hvor Kock stadig har sit domæne. Men han sværger fortsat til klassekampens paroler, mens Kock uden nævneværdig modstand har tilpasset sig de nye tider. Blandt konferencens deltagere er flere af deres gamle bekendte. Den russiske Varvara, som er vak-

let i troen på socialismens velsigelser. Elsebeth og Birgitte, som har en høne at plukke med den evigt talende Kock. I spring frem og tilbage i tiden afsløres, at der i mere end overført betydning er lig i lasten. Kristian Vang Rasmussen har skabt scenografien, mens Michael Hasselflug, Kim Veisgaard, Dorthe Hansen, Jette Sievertsen, Jens Albinus og Merete Hegner tegner persongalleriet.

FOTO: IB HANSEN

»Hamlet« – Lars Høy, Olaf Johannessen, Merete Voldstedlund med Eyun Johannessen under prøverne

STORE SCENE

HAMLET

31. JAN.-7. MARTS

»Der er skrevet 1000 tykke bøger om »Hamlet«, men ingen kan give det endegyldige svar på, hvad stykket handler om. Det er et familiedrama, et psykologisk, politisk og filosofisk drama, en kærlighedshistorie, en kriminalgyser... det antager nye former og farver for hvert årti. Og du må for hver opsætning beslutte, hvor du vil lægge vægten«.

Instruktøren Eyun Johannessen står bag Aarhus Teaters tredje udgave af William Shakespeares berømte tragedie om den danske prins, der må spille gal for at hævne mordet på sin far. Den oprindelige tekst rækker til seks timer. Eyun Johannessen og Jacob Kielland har på grundlag af Niels Brunes nyoversættelse bearbejdet den til fire.

»Vores version er præget af det nye forhold mellem øst og vest. Et fjendebillede er væk, og vi leder efter et nyt, der kan bortlede opmærksomheden fra vore egne problemer. Vi har interesseret os mest for den psykologiske, politi-

ske og moralske del af stoffet«. Men den umiddelbare spænding, intrigerne og de åbne opgør på liv og død er faste elementer i det snart 400-årige drama, inspireret af Saxos krønike om den jyske sagnkonge Amled.

Erik Henning-Jensen stod for de to tidligere opsætninger på Aarhus Teater i 1930 og 1953 – med henholdsvis Erling Schroeder og Erik Mørk i titelrollen.

Teatrets tredje Hamlet, Olaf Johannessen, er søn af Eyun Johannessen. »Det gør en forskel på det personlige plan – vi kender hinanden og kan aflæse hinanden. Men vi fastholder en professionel distance«, siger instruktøren, som har været i flere favntag med Shakespeare på det sidste: »Titus Andronicus« på Scala i 1989, Det Danske Teaters »Trolde kan tæmmes« i foråret 1991 (kåret som Årets Turnéforestilling) og i efteråret »Købmanden i Venedig« på Det Norske Teatret i Oslo.

ET VALG HVER GANG

»Hamlet« forandrer sig for hvert årti, mener instruktøren

I »Hamlet« tæller hans rolleliste Andrea Vagn Jensen som Ophelia, Merete Voldstedlund som Gertrud, Lars Høy som Claudius, Klaus Wegener som Polonius, Pål Danielsen som Horatio, Peder Holm Johansen som Læertes, Jens Zacho Böye og Anders Baggesen som Rosenkranz og Gyldestjerne. Blandt de øvrige medvirkende er Ole Thestrup, Thomas Leth Rasmussen, Henrik Birch, Jens Pedersen, Pia Henningsen og Karl Erik Christoffersen.

Erik Söderberg, der bl.a. huskes for Shakespeare-serien på Scala i 1989-90, står også for scenografien til »Hamlet«. Fuzzy har komponeret ny musik, mens Chris Blackwell og Per Møller Nielsen har bistået med koreografi og kampscener.

OBS: Forestillingens varighed betyder, at spilletidspunktet på hverdage er rykket frem til kl. 19. Lørdage spilles kl. 16.

PLANETEN I TOP

Rockmusicalen »Den forbudte planet« var efterårets store hit på Aarhus Teater. Af i alt cirka 52.000 besøgende i sæsonens første halvdel – frem til 1. januar – gik 21.000 til »planeten«, som med en belægningsprocent på 82 endda kunne være nået højere. Der var kun solgt 3435 billetter i abonnement.

Det Danske Teaters gæstespil med »Rygter« nåede også pænt i vejret med knap 10.000 tilskuere og en belægningsprocent på 76,5 – tæt fulgt af »Brødrene Løvehjerte«, som forlænget fra sæsonen før fyldte 71,5 procent af sæderne eller knap 7.300 i anden halvdel af august.

PH-cabaret'en »Kys det hele fra mig« har som sæsonens eneste været udsolgt i abonnement. Den fik ni ekstra opførelser og trak i alt små 3800 på Cabaretsenen – svarende til 88,5 procent af pladserne.

Joan Baggesen Hinsby havde flere kasketter på i efteråret

Normalt er teatrets suffløser ret diskrete, men Joan Baggesen Hinsby har regelmæssigt blandet sig i løjerne på Store Scene på det sidste. Først som den lige så frugt-sommelige som tyggummi-gumlende suffløse Sonja Hansen i »Den forbudte planet«, dernæst som politibetjent Pudney i »Rygter«. »En herlig afveksling«, mener Joan Baggesen Hinsby, som på tredje sæson bistår teatrets skuespillere – dog oftest fra en plads uden for rampelyset.

Afsender:

AARHUS TEATER · 8000 ÅRHUS C

AARHUS TEATER

Eftersendes ikke ved vedvarende
adresseforandring men tilbagesendes
med oplysning om ny adresse

Charlotte Fich som Miranda i
»Den forbudte planet«

Kendte ansigter fra Aarhus Teater medvirker i DR-TV's løbende udgave af »Gøngehøvdingen« – også gamle kendinge som Søren Pilmark i titelrollen. Af den nuværende stab kan man undervejs møde Kim Veisgaard som bødker, Karen Wegener som Sissel og Jørgen Fønss som vægter.

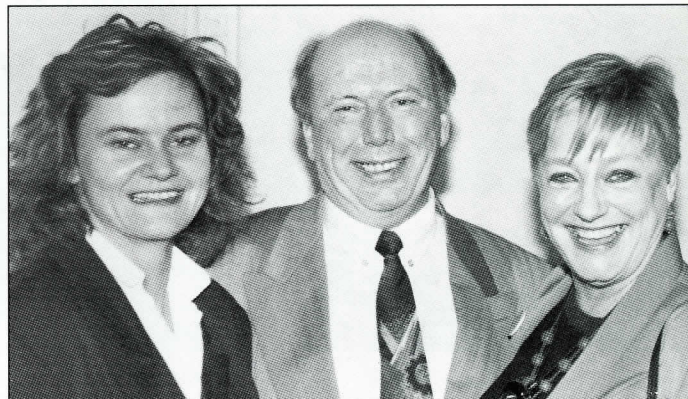
Begejstrede anmeldere har tildelt skuespillerinden Charlotte Fich ikke bare ét, men to gennembrud inden for det sidste år: Først som Patricia i Henning Mortensens »Memphis Tennessee« på Stiklingen i foråret 1991, dernæst som Miranda i rockmusicalen »Den forbudte planet« i efteråret. Opmærksomheden gav kontant udbytte i november, da Bikubefonden gav hende et af sine tre årlige Gule Kort – ikke som en advarsel, men som påskønnelse til lovende repræsentanter for dansk kulturliv. Charlotte Fich, uddannet på teatrets skuespiller-skole 1989, fik sin sceneindsats karakteriseret med ordene: nærvær, nerve og nutidighed.

Skuespilleren Anders Baggesen har sine søndage besat i foråret. Han har påtaget sig at være både instruktør og scenograf på »Sommer i Tyrol«, som skal opføres med 100 amatører på Hjørings friluftsscene til juli.

Overkontrollør Preben Bøckmann har også sine fans. Det kan han med jævne mellemrum forvise sig om – og ikke mindst op mod jul. Der var chokolade, konfekt, solbærrum og hjemmebagte småkager til Bøckmann og hans kontrollørstab fra trofaste gæster, og de søde sager blev nydt i fulde drag. Et par ivrige teatergængere fra Silkeborg havde gjort ekstra meget ud af deres gave – en kagedåse med teatrets bomærke på låget og teaterbilletter påklæbet hele vejen rundt.

Preben Bøckmann med nogle af
årets julehilsener fra publikum

Aarhus Teaters formand Knud Erik Særkjær i godt selskab med instruktøren Piv Bernth og Det Danske Teaters chef Birgitte Price efter vel overstået Århus-premiere på »Rygter«. Piv Bernth (til venstre) iscenesætter også »Skaft mig en tenor«

»Vanvittigt vigtigt«, kalder Det Danske Teaters chef Birgitte Price det samarbejde, hun nu har indledt med Aarhus Teater. Neil Simon-farce »Rygter« i december bliver i næste sæson fulgt op med et tre ugers gæstespil i samme genre, Ken Ludwigs »Skaft mig en tenor« med bl.a. Preben Kristensen, Claus Ryskjær og Jess Ingerslev på rollelisten. Forestillingen spilles fra midten af november.

De to teatre samarbejder også om Danmarkspremieren på Andrew Lloyd Webbers seneste hit-musical »Aspects of Love«, som indleder næste sæson på Store Scene midt i september. Efter syv uger her skal forestillingen rundt i landet i begyndelsen af 1993. Englænderen Robin Phillips iscenesætter den danske udgave – »Kærlighed« – i Hans Kragh-Jacobsens oversættelse med Anders Baggesen, Mette Munk Plum, Stig Hoffmeyer og Betty Glosted i hovedrollerne.

Skuespilleren Michael Hasselflug har i store træk planlagt sin sommerferie. Den skal bl.a. tilbringes på Hotel Pejsegården i Brædstrup, hvor han sammen med Jacob Haugaard og Ole Thestrup er gæstestjerne i Østjydske Musikforsynings 10. sommerrevy, »ØM overalt«. Michael Hasselflug, der tidligere har markeret sig i cabaretfaget, får dermed sin revy-debut. ØM'erne kunne ikke overse hans slagkraftige indsats som Cookie i »Den forbudte planet«. De udgjorde det meste af backinggruppen.

KLAR SCENE

udgives fire gange i sæsonen 1991/92 af Aarhus Teater. Eftertryk tilladt. KLAR SCENE tilsendes gratis ved opgivelse af navn og adresse til Aarhus Teater, abonnementskontoret, Teatergaden, 8000 Århus C, telefon 86 12 27 06.
Redaktion: Jørn Rasmussen (ansv.). I redaktionen: Jørn Rossing Jensen og Jørgen Heiner.
Grafisk design: Lene Kjellerup.
Produktion: Kannike Tryk A/S, Århus.
Redaktionen afsluttet 13. jan. 1992.
Næste nummer udsendes i marts 1992.
Aarhus Teater, Skolegade, 8000 Århus C. Tlf. 86 12 07 22
Telefax 86 13 07 95
Billetsalg: Tlf. 86 12 26 22
Abonnement: Tlf. 86 12 27 06